УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум: 16.06.2014. год.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Одлуком бр. 1542/1 од 30.05.2014. године Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта **Љубе Шкиљевића** и теме докторске дисертације под називом **„Севдалинка – историја биљежења и проучавања“**.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

др Бошко Сувајџић, ванредни професор, научна област Српска књижевност, Народна књижевност, 15.12.2009. године, Филолошки факултет Универзитета у Београду

др Снежана Самарџија, редовни професор, научна област Српска књижевност, Народна књижевност, 2005. године, Филолошки факултет Универзитета у Београду

др Јеленка Пандуревић, доцент, научна област Специфичне књижевности – српска књижевост, Народна књижевност 10. 5. 2010. године, Филолошки факултет у Бањој Луци

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Мр Љубо Шкиљевић је рођен у Сарајеву 12. 12. 1981. године. Основне студије је завршио на Државној музичкој академији „А. В. Нежданова“, Одеса, Украјина, 2005. године, са просечном оценом 9, 97 и стекао звање извођач солист, оркестрант, педагог. Последипломске студије завршио је на Државној музичкој академији „А. В. Нежданова“, Одеса, Украјина, са темом *ПРИНЦИПЫ ПЕРЕХОДА С АККОРДЕОНА НА БАЯН* и стекао звање магистар музичке уметности, област хармоника (2005). Носилац Црвене дипломе са почастима за постигнуте високе резултате у току школовања. Докторанд је Филолошког факултета Универзитета у Београду, модул Култура. Љубо Шкиљевић је од 2005. до 2009. радио у Тузли у Основној музичкој школи, на предмету Организација, од 2006. до 2007, у Зворнику у Основној музичкој школи, и 2010. у Добоју у Основној музичкој школи „Маркос Португал“. Запослен као виши асистент на предметима Вокално-инструментална настава и Оркестар, Педагошки факултет у Бијељини, Универзитет у Источном Сарајеву.

Мр Љубо Шкиљевић је са Вокално-инструменталним саставом Педагошког факултета у Бијељини имао запажену концертну делатност 2013-2014. године. У Одеси, Украјина, имао је солистичке концерте у концертној сали „Емил Гилелс“, Музичка академија 2005. године, као и у екукативном програму који је имао за циљ промовисање хармонике и укључивао је солистичке наступе, предавања у области хармонике у основним музичким школама и Педагошком институту у Одеси. У склопу разних манифестација имао је запажене наступе у Украјини, Босни и Херцеговини, Грчкој, Србији и Црној Гори од 1997. до 2005. године. Освојио је прво место на такмичењу вокалних ансамбала у оквиру музичке академије у Одеси, Украјина (2005), треће место на Међународном такмичењу „Дани хармонике“ у Смедереву (1999), друго место на Републичком такмичењу у Приједору (1999). Учествовао је у саставима жирија на Међународном такмичењу за хармонику „Дани хармонике“ (Угљевик/Бијељина, 2010), на Међународном федералном такмичењу за ансамбле хармоника (Илиџа, БиХ, 2009), Смотри стваралаштва основних и средњих школа Тузланског кантона (2007, 2008). Постигао је значајне успехе у музичко-педагошком раду са ученицима. Добио је награду за педагошки рад Основне музичке школе у Тузли – признање за посебан рад и залагање у области музике.

Мр Љубо Шкиљевић је учествовао на Првом научном скупу са међународним учешћем „Мјесто и улога наставничких факултета као носилаца образовања

наставничког кадра у складу са европским стандардима“, са темом „Оспособљавање наставног кадра Педагошког факултета у Бијељини за извођење наставе оркестра у основним школама у току прве тријаде“ (Бијељина, 2013); затим научног скупа „Савремена школа – изазови и дилеме“, Педагошки факултет у Бијељини, са темом „Примјена музикалне терапије у сфери образовања“ (2012); у раду Шестог интернационалног интердисциплинарног симпозијума „Сусрети култура“, Филозофски факултет, Нови Сад, са темом „Мјесто хармонике у култури појединих европских народа“ (2011); научног скупа „Развој и јачање компетенција у образовању – приоритет за бржи друштвени напредак“, Педагошки факултет, Бијељина, са темом „Развој и јачање компетенција у сфери музичког образовања“ (2011); Научног скупа у организацији Педагошког факултет у Бијељини, „Савремена школа – стање и перспективе“, са темом „Значај учешћа ученика основних музичких школа у вокално-инструменталном сегменту наставе музичке културе. Хармоника у настави музичке културе“ (2011).

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ У ЧАСОПИСИМА И ЗБОРНИЦИМА

Употреба музикалне терапије у образовном процесу, Нова школа, ISSN 1840-0922 УДК 37, стр. 322 – 336.

Развој и јачање компетенција у сфери музичког образовања, Нова школа, ISSN 1840-0922 УДК 37, стр. 151 – 159.

Значај учешћа ученика основних музичких школа у склопу вокално-инструменталног сегмента наставе музичке културе. Хармоника у настави музичке културе, ISSN 1840-0922 УДК 37, стр. 223–232.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да кандидат **Љубо Шкиљевић** испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

НАПОМЕНА:

За ментора је предложен/а др Бошко Сувајџић, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Бави се проучавањем Народне књижевности, Науке о књижевности, фолклора и интердисциплинарним истраживањима, посебно у области књижевности и медија, фолклорних елемената у српској књижевности. Из ових области објавио је више књига, научних студија, огледа и расправа.

За књигу *Иларион Руварац и народна књижевност* добио је награду Вукове задужбине за науку у 2007. години, а за књигу *Певач и традиција* награду „Миле Недељковић" за најбољу фолклористичку књигу у 2010. години.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. *Јунаци и маске* (Тумачења српске усмене епике), Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2005, 331 стр.
2. *Певач и традиција*, Завод за уџбенике, Београд, 2010, 291 стр.
3. *Дновиде воде (Фолклорни елементи у српској књижевности)*, Orpheus – Филолошки факултет Универзитета у Београду, Нови Сад, 2012, 448 стр.
4. „Савремена српска фолклористика: правци, циљеви, исходи“, у: *Савремена српска фолклористика I*, ур. Зоја Карановић, Јасмина Јокић, Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду, Центар за истраживање српског фолклора, 2013, 11–23.

5. „Словенска антитеза: формула и жанр“, у: *Фолклор. Поетика. Књижевна периодика*, Зборник радова посвећен Миодрагу Матицком, ур. Станиша Тутњевић, Институт за књижевност и уметност, Посебна издања, књ. 33, Београд, 2010, 259–281.

6. „Певач и културни идентитет“,у: *Књижевност и култура*, Научни састанак слависта у Вукове дане, Међународни славистички центар, књ. 39/2, 2010, 89–103.

7. „Смеховно и опсцено у љубавним песмама *Ерлангенског рукописа*“, Научни састанак слависта у Вукове дане, МСЦ, 35/2, Београд, 2006, стр. 83–95.

8. „Неисторијске песме и лирско-епске врсте“, Књижевност и језик, LIV, св. 1–2, Београд, 2007, стр. 65–79.

Комисија сматра да професор др Бошко Сувајџић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област Народна књижевност, Српска књижевност.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе „Севдалинка – историја биљежења и проучавања“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. предмета (проблема) истраживања

Севдалинку је могуће посматрати мултидисциплинарно, из више научних аспеката. Кандидат ће се у дисертацији бавити историјом бележења и проучавања севдалинке, те нужно питањима аутентичности и монолитности жанра, као и проблемима историје рецепције. Основне теоријске смернице о првим појавама и жанровском опсегу севдалинке дали су Х. Крњевић, М. Маглајлић, С. Ораховац, М. Матицки и др. Значајне податке кандидат проналази и у делима путописаца кроз Босну и Херцеговину – Мула Мустафе Башешкије, Бенедикта Курипечића, Ивана Фрање Јукића, фра Грге Мартића, А. Фортиса, Евлије Челебије, А.

Гиљфердинга, сер Џон Гарнер Вилкинсона, Едмунда Спенсера и др.

Кандидат историју бележења севдалинки сврстава у контекст свеобухватног прикупљања народних умотворина у време романтичарског заноса у Босни и Херцеговини у XIX веку, који је изражен пре свега у програмској концепцији *Босанске виле*, првог књижевног часописа босанскохерцеговачких Срба. Архивска грађа и периодичне публикације у XIX веку, у првом реду *Босанска вила* и *Бранково коло*, дају увид како у распрострањеност севдалинке, тако и сведочанства о њеном деловању у склопу културног контекста. И поред постојања одређеног броја библиографских јединица које се односе на покушаје књижевнотеоријске анализе севдалинке, ретки су они радови који су у потпуности посвећени овом феномену. У књижевнотеоријским истраживањима усменопоетских жанрова, о севдалинкама се говори махом заједно са осталим врстама народне књижевности и прелазним формама између усмене и писане лирике.

Без јасне концепције и критеријума, приређивачи износе субјективна мерила за одабир песама које уносе у збирке севдалинки, те је управо упоредна анализа тих критеријума један од битнијих циљева које кандидат планира да реализује у склопу израде докторске дисертације. Резултати анализе поменутих критеријума, поред осталих планираних, треба да послуже као једна од смерница у покушају одређивања жанровских карактеристика севдалинке.

Прецизно пописивање и опис грађе додатно су отежани и непостојањем јасних критеријума који би показали да ли је могуће посматрати севдалинку као жанр усмене књижевности, и до које мере се она може тумачити као феномен „на међи“ књижевноуметничких облика: између текста и музике, усменог и писаног, локалног и универзалног, цивилизацијског, верског, идеолошког и политичког обрасца. Отуда се у раду севдалинка неће посматрати превасходно као градска лирска песма која је у Босни и Херцеговини претрпела изразите источне утицаје, првенствено у техници певања и музичкој структури, већ и као форма која је на размеђи праве и лажне народне песме, баштињене из народне културе. Поставља се питање, колико сам термин „севдалинка“, који данас првенствено означава музички феномен, „покрива“ књижевно проучавање усменопоетске грађе.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио опсежну библиографију значајнијих библиографских јединица релевантних за истраживање:

Збирке севдалинки

Gunić, V., 1997. *Sevdalinke o gradovima* . Bihać : Bošnjak.

Krajina u narodnim pjesmama i sevdalinkama : posvećeno Bajri Redžiću, kantautoru i interpretatoru sevdalinki . [priredio] Izet Mašić, 2008. Sarajevo : "Avicena" ; Cazin : Bošnjačka zajednica kulture "Preporod": Općinsko društvo Cazin.

Maglajlić, M. (odabrao i priredio), 1977. *101 sevdalinka*. Mostar: Prva književna komuna.

МАТИЦКИ, М., 2006. СЕВДАЛИНКЕ НАРОДНЕ БИСЕР-ПЕСМЕ ЗА ПЕВАЊЕ ЈАНКА М. ВЕСЕЛИНОВИЋА. *Књижевна историја* , 128-129, 11-22.

Milošević, V., 1954. *Bosanske narodne pjesme*. Banja Luka: Narodni muzej.

Milošević, M. , 1964. *Sevdalinka-knjiga V*. 2nd ed. Banja Luka: Muzej Bosanske Krajine

Milanović, skupio M. , 1920. "Sevdahlinke" : ljubavne ašiklije : odabrane srp. narodne pjesme. Sarajevo : M.

Najbolje sevdalinke / priredio Vehid Gunić. 2006. Tuzla : Bosnia Ars.

Orahovac, S., 1990. *Biserna ogrlica*. Prvo izdanje. Banja Luka: Novi glas.

Orahovac, S., 1976. *Stare narodne pjesme muslimana Bosne i Hercegovine: (sa uvodnom studijom)*. Sarajevo: Svjetlost.

Orahovac, S., 1968. *Sevdalinke, balade i romanse Bosne i Hercegovine*. Sarajevo: Svjetlost.

Orahovac, S., 1977. *Muslimanske narodne pjesme*. Beograd: Rad.

Sarajevo divno mjesto : najljepše pjesme o Šeheru . 1999. [priredio] Vehid Gunić,1st ed. Sarajevo : V. Gunić.

Sevdah i sevdalinka : izbor tekstova. 2004., [odabrali i priredili] Semir Vranić, Omer Pobrić. Visoko : Institut sevdaha, Fondacija Omera Pobrića.

Књижевнонаучна литература

Богдановић, Д. , 1991. Историја старе српске књижевности. Друго издање. Београд: СКЗ.

Gezeman, G., 1925. *Erlangenski rukopis starih srpskohrvatskih narodnih pesama*. Beograd: Srpska kraljevska akademija.

Grozdanić, S., 1971. *Stara arapska poezija*. Sarajevo: Svjetlost.

Драгојловић, Д., 2009. Историја српске књижевности у средњовјековној босанској држави-књига IV. Београд: ЈП "Службени гласник".

Живковић, Д., 1964. Теорија књижевности са теоријом писмености. Шесто издање. Београд:

Научна књига: Сарајево: Светлост.

Јовановић, Т., 2001. Стара српска књижевност. Београд: Филолошки факултет;: Крагујевац; Нова светлост.

Kadragić, Hasan, 1933. Umjetnička vrijednost bosansko-hercegovačke sevdalinke. Sarajevo: [Sarajevo : s. n., 1933 (s. l. : s. n.]).

Кашанин, М., 1975. Српска књижевност у средњем веку. Београд: Просвета..

Krnjević, H., 1980. *Živi palimpsesti ili o usmenoj poeziji*. Beograd: Nolit.

Krnjević, H., 1973. *Usmene balade Bosne i Hercegovine*. Sarajevo: Svjetlost.

Krnjević, H., 1986. *Istorija srpske književnosti u srednjovjekovnoj bosanskoj državi-knjiga IV*. Beograd: BIGZ, JEDINSTVO.

Latković, V., 1967. *NARODNA KNJIŽEVNOST I*. 1st ed. Beograd: Naučna knjiga.

Maglajlić, M., 1960. *Usmena lirska pjesma balada i romansa*. Sarajevo: "Institut za književnost", "Svjetlost".

Maglajlić, Munib, 1977. Narodna književnost u književnoj istoriji Bosne i Hercegovine. Sevdalinka u Bosni i Hercegovini : naučnoistraživački projekat. Sarajevo: Institut za jezik i književnost.

Maglajlić, Munib, 1974. Odnos pjesme i zbilje u sevdalinci. Sarajevo: [Sarajevo : s. n., 1974 (s. l. : s. n.]).

Милосављевић, П., 2004. Антологија српске књижевности. Стара поезија. Београд: СКЗ, БИГЗ.

Милосављевић, П., 2004. Антологија српске књижевности. Средње доба. 1ст ед. Београд: СКЗ, БИГЗ

Милосављевић, П., 1997. Теорија књижевности. Прво издање. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Милошевић-Ђоршевић Н., Р. Пешић,, 2011. Народна књижевност-речник. 3рд ед. Крагујевац: Лира;: Београд: Златна земља..

MURATAGIĆ-TUNA , H., 2009. SEVDALINKA – IZAZOV ZA LINGVOSTILISTIČKA ISTRAŽIVANJA . *RIJEČ*, UDK 811.163.4'42(497.6), 31-54.

NARODNE PIESME BOSANSKE I HERCEGOVAČKE. 1858. skupio Ivan Franjo Jukić i Ljubomir Hercegovac (Fra Grgo Martić),, Osijek: O. Filip Kunić.

Pavlović, M. , 2000. *Ogledi o narodnoj i staroj srpskoj poeziji*. 1st ed. Beograd: Prosveta.

Петковић, Н., 2006. Огледи из српске поетике. Друго издање. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.

Поповић, Б., 2004. Антологија новије српске лирике. 17. изд. Београд: Српска књижевна задруга.

Pešić, R. , 12-18/IX 1974. Pitanje istoričnosti ličnosti Hasanaginice. *Naučni sastanak slavista u Vukove dane*, sveska 1, str 399-404.

Радуловић, О., 2011. Појмовник традиционалних, теоријских и функционалних појмова: за ученике од петог до осмог разреда основне школе. 1ст ед. Београд: Едука.

РАЗЛИЧНЕ женске пјесме: руковети народне лирике. 1987. Приредила: Х. .Крњевић. Београд: БИГЗ.

Rizvić, M., 1969. *Iznad i ispod teksta*. Sarajevo: Svjetlost.

Самарџија, С., 2008. Биографије епских јунака. 1ст ед. Београд: Друштво за српски језик и књижевност.

Srpske narodne pjesme. Knj. 1, U kojoj su različne ženske pjesme / skupio ih i na svijet izdao Vuk Stef. Karadžić . 1953. tekst priredio za štampu, beleške i rečnik napisao Vojislav Đurić. Beograd: Prosveta.

Сувајџић, Б., 2005. Јунаци и маске. Београд: Друштво за српски језик и књижевност.

Сувајџић, Б., 2007. Иларион Руварац и народна књижевност. 1ст ед. Београд: Институт за књижевност и уметност, Друштво за српски језик и књижевност Србије.

Сувајџић, Б., 2012. Дновиде воде: фолклорни елементи у српској књижевности. 1ст ед. Нови Сад: Orpheus.

Томин, С., 2001. Стара српска књижевност. 1ст ед. Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци.

Торњански-Брашњовић, С., 2013. Свадбене песме и обредни смех. 1ст ед. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије.

Трифуновић, Ђ., 1990. Азбучник српских средњовјековних књижевних појмова. Друго издање. Београд: Нолит.

Путописи

Kuripešić, B., 2001. *Putopis kroz Bosni, Srbiju, Bugarsku i Rumeliju 1530*. preveo sa nemačkog Đorđe Pejanović. Šesto izdanje. Beograd: Čigoja štampa.

Ljetopis (1746-1804)..1997. Prijevod sa turskog, uvod i komentar Mehmed Mujezinovic., treće izdanje. Sarajevo: Sarajevo publishing.

Frndić, N., 2009. *Prožimanja*. Zagreb: BNZH.

Hamza, H., 1976. *Sabrana dela, knj. VI: eseji, fetljtoni, putopisi/ Istočnjački naglasak u folkloru bosansko-hercegovačkih muslimana*. Sarajevo: Svjetlost.

Hamza, H., 1976. *Sabrana dela, knj. VI: eseji, fetljtoni, putopisi/ Muslimani BiH posmatrani kroz sevdalinku*. Sarajevo: Svjetlost.

Hamza, H., 1976. *Sabrana dela, knj. VI: eseji, fetljtoni, putopisi/ Sevdalinke*. Sarajevo: Svjetlost.

Hadžibegović, I., 2004. *Bosansko-Hercegovački gradovi između 19 i 20 stoljeća*. 1st ed. Sarajevo:

Institut za istoriju.

Čelebi, E., 1996. *Putopis*. Treće izdanje. Sarajevo: IP "Sarajevo-Publishing" Sarajevo IPP "R&R" Tuzla.

Škaljić, A., 1989. *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*. Sarajevo: Svjetlost.

Историја музике, етномузикологија, музикологија

Васиљевић, М., 1960. Народне мелодије лесковачког краја-књига II. Београд: Научно дело.

Vendriks, F., prevela sa francuskog Stefanović A., 1960. *Muzika u renesansi*. Beograd: Clio.

Zulić, M., 2005. *Harmonika: osnovni prikaz kroz historijat, literatura, pedagoška iskustva i predstavnike*. I izd. Gračanica: Grin.

Crnjanski, N., 2010. *Muzička semiotika kroz D-S-C-H*. Beograd: Zadužbina Andrejević.

Cvetko, D., 1981. *JUŽNI SLOVENI U ISTORIJI EVROPSKE MUZIKE*. 1st ed. Beograd: Nolit.

Имханицкий, М.И. , 2002. *История исполнительства на русских народных инструментах. Учебное пособие для музыкальных вузов и училищ.*. Москва: Издательство РАМ им. Гнесиных.

Judkin, Dž., 2003. *Muzika u srednjovjekovnoj Evropi*. I . Beograd: Clio.

Meškić, I., 2009. Muzička djelatnost u Bosni i Hercegovini u osmanskom periodu. *TI=Zbornik radova Pedagoškog fakulteta u Zenici*, br. 7. ISSN: 1512-9195., str. 269-293.

Петровић, Р., 1989. СРПСКА НАРОДНА МУЗИКА. Песма као израз народног музичког мишљења. Београд: Српска академија наука и уметности, Музиколошки интитут.

Pejović, R., 2005. *Muzički instrumenti srednjovekovne Srbije*. 1st ed. Beograd: Clio.

Hercman, preveo . Buljugić, J. , 2004. *Vizantijska nauka o muzici*. Beograd: Clio.

Култура, историја

Andrić, I., 1994. I*vo Andrić, Razvoj duhovnog života u Bosni pod uticajem turske vladavine.* Beograd: Prosveta.

Bajtal, E., 2012. *Sevdalinka : alhemija duše*. Sarajevo : Rabić.

Balić, S., 2008. KULTURA BOŠNJAKA-muslimanska komponenta. Drugo izdanje. Zagreb.

Beg Bašagić, S., 1900. Kratka uputa u prošlost Bosne i Hercegovine. Prvo izdanje. Sarajevo: Vlastita naklada.

Brašnjić, Hazim, 2002. Sevdalinka u ašku se zače. Lukavac: "Kujundžić".

Јанићијевић Ј. *Комуникација и култура*

Leonardo Lucena Pereira Azevedo da Silveira, 2010. PARA ALÉM DA ORIGEM DA PALAVRA SAUDADE (OU ANTROPOLOGIA DE UM SENTIMENTO COLETIVO). REVISTA LITTERIS, ISSN 1983 7429.

Мантран, Р., превела са француског Ема Миљковић-Бојанић 2002. ИСТОРИЈА ОСМАНСКОГ ЦАРСТВА. 1st ed. Beograd: Clio.

Narodni humor i mudrost Muslimana iz narodnog blaga Muslimana Bosne i Hercegovine. 1972., odabrao i priredio Frndić N. *Zagreb: Stvarnost.*

Rizvić, Muhsin, 1989. O proučavanju fenomena sevdalinke.TI=Putevi : časopis za kulturu i umjetnost , ISSN: 0555-8190.- God. 34, br. 4, 106-120.

Roberta Almeida Prado de Figueiredo Ferraz (USP), 2007. O MITO DA SAUDADE AMBIVALÊNCIA CRIATIVA EM TEIXEIRA DE PASCOAES. *SOLETRAS, Ano VII,* N° 13., 65-76.

Radden, J. , 2000. *The Nature Of Melancholy-from Aristotle to Kristeva.* 1st ed. Oxford: Oxford University Press, Inc..

Tri Rahićke šetale sokakom : sevdalinka u tokovima bošnjačke umjetnosti .[priredio] E. Kujundžić, 2007. Brčko :

Периодика

Босанска вила

Аластор, 1890. Родољубиве севдалинке. *Босанска вила*, Бр. 9, 129, 130.

Аластор, 1890. Родољубиве севдалинке. *Босанска вила*, Бр. 10, 145, 146.

Бег Башагић с Невесиња равна, 1890. Родољупке. *Босанска вила*, Бр. 19 и 20, 289, 290.

Делић, Ст. Р. , 1896. СРПСКЕ НАРОДНЕ УМОТВОРИНЕ-Дилберке. *Босанска вила*, Бр.12, 195,196.

Делић, Ст. Р. , 1896. СРПСКЕ НАРОДНЕ УМОТВОРИНЕ-Дилберке. *Босанска вила*, Бр.13, 209,210.

Даутовић, Али Риза, 1896. Дилберке. *Босанска вила*, Бр.18, 292,293.

Даутовић, Али Риза, 1896. Дилберке. *Босанска вила*, Бр.19, 308,309.

Скупио *Осман* 1896. Дилберке. *Босанска вила*, Бр.21, 339,340.

Даутовић, Али Риза, 1896. Дилберке. *Босанска вила*, Бр.22, 352,353.

Николин, Петар Б., 1896. Бранко Радичевић и наше Јахудије. *Босанска вила*, Бр.23 и 24, 372,373.

Даутовић, Али Риза, 1896. Дилберке. *Босанска вила*, Бр.23 и 24, 373.

Ђикић, Осман А., 1900. Ашиклије. *Босанска вила*, Бр. 7 и 8, 96.

Ђикић, Осман А., 1900. Алијига и вјерна му љуба(из пјесама Ашиклија). *Босанска вила*, Бр. 15,

204, 205.

Босанска, вила, 1900. Јанко Веселиновић. *Босанска вила*, Бр. 18, 240-247.

Ђорђевић, Др. Тихомир, 1910. Цигани и музика у Србији. *Босанска вила*, Бр. 3-6, 75-81.

забележила Стефановићева, Радојка М. , 1910. Српске народне умотворине (Српске народне песме из пожешког краја). *Босанска вила*, Бр. 3-6, 81.

Лешњаревић, Петар, 1910. Просветне прилике Срба у Турској. *Босанска вила*, Бр. 20. - 22., 316-321.

Ћоровић, Владимир, 1912. Муслимани у нашој ранијој књижевности. *Босанска вила*, Бр. 3., 33, 34.

Уредништво Босанске виле, 1912. Књижевне и културне биљешке - Споменица Османа Ћикића. *Босанска вила*, Бр. 8., 127.

Ћоровић, Владимир, 1913. Оцјене и прикази - Ašiklijske doskočice sa gjul-pendžera. Skupio ih i izdao P. Mirković.Sarajevo 1913.. *Босанска вила*, Бр. 15. и 16., 229, 230.

Бранково коло

Лудвик Куба, превео Д. Котур, 1899. СРПСКА И СТАРО-ГРКА МУЗИКА. *Бранково коло*, бр. 6, с. 182-185.

Ћикић, Осман А., 1899. ЉУБОВАЛО... из пјесама "Ашиклија". *Бранково коло*, бр. 26, с. 182-185.

ПРОСВЕТНИ И ДРУШТВЕНИ ГЛАСНИК, 1899. Педесетогодишњица смрти А. Петефије. *Бранково коло*, бр. 30, с. 959.

Грчић, Јован, (Нови Сад)1899. БЕЛЕШКЕ О УМЕТНОСТИ - ЗМАЈОВИНЕ ПЕСМЕ КОЈЕ СЕ ПЕВАЈУ. *Бранково коло*, бр. 30, с. 960.

Миросављевић, Ђорђе П. (Крагујевац), 1899. БЕЛЕШКЕ О УМЕТНОСТИ - ЗМАЈОВИНЕ ПЕСМЕ КОЈЕ СЕ ПЕВАЈУ. *Бранково коло*, бр. 32, с. 1023.

Матија Мурко, превео М. Буд, 1899. ГЕТЕ И СРПСКА НАРОДНА ПОЈЕЗИЈА. *Бранково коло*, бр. 35, с. 1103-1109.

Николајевић, др. Ал. , (Н. Градишка) 1899. БЕЛЕШКЕ О УМЕТНОСТИ - ЗМАЈОВИНЕ ПЕСМЕ КОЈЕ СЕ ПЕВАЈУ. *Бранково коло*, бр. 35, с. 1120.

Један Херцеговац, 1903. КЊИЖЕВНЕ ОЦЈЕНЕ И ПРИКАЗИ - Hrvatske narodne ženske pjesme(Muslimanske) Svezak prvi. Sabrao i uredio Mehmed Dželaludin Kurt. Hrvatska Dionička tiskara. 1902.. *Бранково коло*, бр. 3., с. 91-93..

Ћикић, Осман А., 1903. ИЗ "ПЈЕСАМА АШИКЛИЈА" - Ој ђевојко, ој шејтане!, Л'јепа ти је.... *Бранково коло*, бр. 13, с. 386 .

Ћемаловић, Смаил-ага, 1903. Ашиклије, песме Османа А. Ћикића. *Бранково коло*, бр. 31., с. 988.
КОМПЛЕТАН БРОЈ, 1905. ПОСМРТНОМ ПОМЕНУ ЈАНКА М. ВЕСЕЛИНОВИЋА. *Бранково коло*, бр. 25 И 26.
ПРОСВЕТНИ И ДРУШТВЕНИ ГЛАСНИК, 1908. Списак певачких друштава у Српству. *Бранково коло*, бр. XV, с. 224.
Бранково, Коло, 1907. Народни епос босанских мусломана. *Бранково коло*, бр. 50, с. 1557.
Ћоровић, Владимир, 1908. Моја Севдија. *Бранково коло*, бр. 5, с. 84.
БЕЛЕШКЕ ИЗ ЈЕЗИКА, 1908. Откуда реч "ефендија"?. *Бранково коло*, бр. 4, с. 368.
Ћоровић, Владимир, 1908. Народне тужаљке. *Бранково коло*, бр. 11, с. 172-174.
Ћоровић, Владимир, 1908. Народне тужаљке. *Бранково коло*, бр. 12, с. 184 - 186.
Ћоровић, Владимир, 1908. Народне тужаљке. *Бранково коло*, бр. 16, с. 245 - 247.
Ћоровић, Владимир, 1908. Народне тужаљке. *Бранково коло*, бр. 22., с. 309, 310.

4. Циљеви истраживања

Аутор ће се у дисертацији бавити артикулацијом што поузданијих критеријума за жанровски опис севдалинке као усменопоетске врсте. Циљ књижевноисторијског и књижевнотеоријског проучавања севдалинке је покушај одговора на питање: може ли се овај корпус песама посматрати као засебан жанр, са јасним коренима, генезом, путевима усменог традирања и рецепцијом.

Хипотезе

Полазна хипотеза је да се севдалинка као облик усмене књижевности, гледано у целини, не може одвојити од вокално-инструменталног контекста. Преглед историје бележења и проучавања севдалинке треба да унесе систематичност у смислу компаративног вредновања критеријума различитих аутора/сакупљача за одабир песама које улазе у збирке севдалинки. Посебно се акцентују секундарни утицаји на формирање хетерогеног „жанра“, као што је актуализација оријенталне тематике код западних песника која је пред крај XIX века била прихваћена код нас, или пак утицај јеврејске заједнице, али и ромских музичара. Контекст и начин извођења севдалинке указују на вокално-инструменталну, односну музичку подлогу севдалинке, која представља један од најважнијих критеријума за одабир збирки песама које ће бити у фокусу проучавања. Реч је о збиркама: С. Ораховца „Бисер пјесме за пјевање“, Муниба Маглајлића „101 севдалинка“, Јанко Веселиновић „Севдалинке. Народне бисер песме за

певање“ и др.

5. Очекивани резултати

Најважнији очекивани резултати су одговори на питања која су истакнута у уводу рада, а то су: о етимологији термина севдах/ севдалинка; преглед историје бележења и збирки песама; увид у контекст и начин извођења; распрострањеност; анализа тематских и стилско-језичких особености севдалинке; културни контекст севдалинке; естетске вредности севдалинке као феномена усменог певања у Босни и Херцеговини.

6. План рада

Имајући у виду садржај, опсег и циљеве истраживања, докторски рад чиниће следеће целине:

1. Увод
2. Севдалинка
   - 2.1. Етимологија
   - 2.2. Историје бележења термина севдах/севдалинка на територији Босне и Херцеговине
   - 2.3. Утицаји на формирање севдалинке
     - 2.3.1. Оријентални
     - 2.3.2. Утицај јеврејске заједнице
     - 2.3.3. Утицај ромских музичара
3. Елементи севдалинке
   - 3.1. Аутор
   - 3.2. Текст
     - 3.2.1. Речник
     - 3.2.2. Стих
     - 3.2.3. Језик
   - 3.3. Музика као један од елемената севдалинке
   - 3.4. Могућности дефинисања жанровских карактеристика на основу резултата упоредних анализа критеријума за одабир песама у збиркама севдалинки крајем XIX и у току XX века.
4. Контекст, начин извођења и распрострањеност севдалинке
   - 4.1. Контекст
   - 4.2. Начин извођења

4.3. Распрострањеност

5. Естетске вредности севдалинке

5.1. Севдалинка данас

5.2. Рецепција севдалинке код различитих узраста - попуњавање упитника

5.2.1. Студенти и омладина

5.2.2. Остали

5.2.1. Сумирање добијених резултата

6. Закључак

7. Прилози

8. Литература и извори

7. Методе истраживања

Имајући у виду да феномен севдалинке обухвата више области (народна књижевност, историја културе, историја музике, етномузикологија, социологија, антропологија, етнологија), и сам приступ теми је нужно мултидисциплинаран. Користи се књижевноисторијски, књижевнотеоријски, етномузиколошки приступ (поглед на севдалинку из аспекта историје музике); етнолошки, антрополошки, културолошки у најширем смислу и лексикографски приступ.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

Докторска дисертација под насловом **„Севдалинка – историја биљежења и проучавања“** обухвата књижевноисторијску, књижевнотеоријску, фолклористичку, али и музиколошку анализу специфичне и проблематичне категорије усмене и писане књижевности и особеног музичког жанра. Попис збирки и публикација омогућава територијални и историјски пресек заступљености ове врсте певања у Босни и Херцеговини и појединим регијама Србије. Унутарња анализа песама има за циљ израду посебног речника севдалинки, као и пресек језичких и метричких карактеристика ових песама. Посебно се истражују митолошки аспекти и функционалне карактеристике севдалинки. Обрада естетских вредности севдалинке треба да нагласи вредност и сепцифичну атмосферу извођења ових песама, те да акцентује њихову улогу у дефинисању културних образаца у прошлости и данас.

Методолошки плурализам и покушај стварања чврстих критеријума за

дефинисање севдалинке као особене усменопоетске врсте, афирмишу стваралачку, истраживачку и проблемску обраду књижевних и музичких тема.

НАПОМЕНА

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидат Љубо Шкиљевић подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема „Севдалинка – историја биљежења и проучавања“ подобна за израду докторске дисертације у области Народне књижевности, Српска књижевност.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је професор др Бошко Сувајџић подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата **Љубе Шкиљевића** и предложене теме докторске дисертације **„Севдалинка – историја биљежења и проучавања“,** а да се за ментора именује **др Бошко Сувајџић,** ванредни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Снежана Самарџија, редовни професор

2. др Јеленка Пандуревић, доцент

3. др Бошко Сувајџић, ванредни професор